பேசுறாங்க. ஆனா அதில அடித்தட்டு மக்கள் பிரச்சினையைக் காட்டிலும் நடுத்தர மக்கள் பிரச்சினைக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுது. அப்புறம் டி.வி காரங்களோட அரசியலுக்குப் பொருத்தமான விசயங்களை மட்டும்தான் எடுத்துக்கிறாங்க.

கல்யாணி: எனக்கென்னவோ இதை 'பாசிட்டிவா' தான் பார்க்கத் தோணுது. அவனுடைய சொந்த அரசியலுக்காகவோ, இல்லை பத்திரிகை விக்கணும்கிறதுக்காகவோ போட்டாலும் கூட மக்களிடம் போலீசுக்கெதிரான கருத்துக்கள் போய்ச் சேருவதற்கு உதவுதுங்கிற வகையில இதை நாம வரவேற்க வேண்டியதுதான். ரொம்ப எல்லாமே திட்டமிட்டுக் கட்டமைக்கப்பட்டது தான்னும் நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. நாமளும் ரொம்ப பத்திரிகைகளையே நம்பிகிட்டும் இருக்க வேண்டியதில்லை. நாமளே சொந்த வெளியீடுகள் வெளியிடுவது போன்ற முயற்சிகளை மேற்கொண்டு பிரச்சாரம் செய்யணும். ஓரளவு சுய சார்பா/ நாம இயங்க வேண்டியிருக்கு. வெளியிலிருந்து நிதி உதவி வாங்கி 'புராஜக்ட்'டுக்காக மனித உரிமை பேசுறவங்ககிட்டயும் நாம எச்சரிக்கையாக இருக்கணும். அவுங்க ஒன்னு இரண்டு விசயங்கள்ல சரியா செயல்பட்டிருந்தாலும் கூட, அப்புறம் இன்னொரு முக்கிய விசயம்: இந்த மனித உரிமை அமைப்புகளில் ஏராளமான பேரை உறுப்பினர்களாச் சேர்க்க வேண்டியதில்லை. Activists இருந்தாப் போதும். குறைந்த பட்சம் போலீசை எதிர்த்து நிற்கக் கூடியவங்களா. கொஞ்சம் பிரபலமானவங்களையும் சேர்த்துக்கிறது நல்லது தார்க்குண்டே, கண்ணபிரான் மாதிரி. பிரச்சினைன்னு வரும்போது ஏராளமான மக்களைத் திரட்டி நிறுத்தணும். அதுக்குப் பல கட்சிகளோட ஒத்துழைப்பையும் நாம வாங்கணும். கட்சிகள் அதைப் பயன்படுத்திக்குவாங்க என்றெல்லாம் வறட்டுத்தனமாப் பேச வேண்டியதில்லை. சனங்களுக்குத் தெரியும் யார் செய்றாங்கண்ணு. காங்கிரஸ்காரனைக் கூடச் சேர்த்துக்க வேண்டியதுதான். பி.ஜே.பி காரனை வேணும்னா- ஏன்னா அவனை எதிர்த்துத்தான் மனித உரிமையே செய்ய வேண்டியிருக்கு- விட்டுடலாம். முதல்லேயே நீங்க ரொம்ப பேரை சேர்க்க வேண்டியதில்லை. சேத்தா அவன் பிரச்சினையையே எடுக்க விடமாட்டான். இதுதான் அமைப்பப் பத்தி சொல்ல விருப்பினது.

ஸ்ரீதர்: பிரபலமா இருக்கிறவங்களைப் பயன்படுத்துறதுல ஒரு ஆபத்து இருக்கு. ஒரு தடவை நம்ம பி.யூ.சி.எல் கூட்டத்திலே இதே காரணத்தைச் சொல்லி நடிகை ரேவதியைப் போட்டாங்க. கடைசியில பத்திரிகைகள்ல ரேவதி படம்தான் பெரிசா இருந்துச்சு. கண்ணபிரான் ஒரு மூலையில் இருந்தார்.

கல்யாணி: நான் சொன்னது போலீசை எதிர்த்து உறுதியா நிற்கக் கூடியவங்களில் பிரபலமா

இருக்கிறவங்களைப் பயன்படுதுனா பயனுடையதா இருக்கும்கிறதுதான்.

அ.மா: ரேவதி அப்படி உறுதியா இருக்கக் கூடியவங்களா இருந்தா அவுங்களைப் பயன்படுத்துவதில என்ன பிரச்சினை இருக்க முடியும்? நடிகைங்கிறதுக்காக நாம புறக்கணிக்க வேண்டியதில்லை.

ஸ்ரீதர்: முதல் முறையா 'நீதித்துறை உற்சாகம்' பற்றி அதிகம் பேசப்பட்டது யாருக்கும் பெரும்பான்மையில்லாம பாராளுமன்றம் வந்த போதுதான். இனிமேல் அப்படித்தான் என்கிற கருத்து வரும்போது நீதிமன்ற உற்சாகம் தலைதூக்குது. இன்னொருபக்கம் தாராளமயமாக்கல் உலகம் பூரா ஒன்னுங்கிற கொள்கை பரவலாக முன் வைக்கப்பட்ட சமயம். மண்டல் விசயத்தில நீதிமன்ற உற்சாகம் தலைகாட்டுது. காவிரிப் பிரச்சினையில வல்ல. எந்தப் பிரச்சினையில அமைப்புக்கு ஆபத்துங்கிற நிலை வருதோ அதுல நீதிமன்ற உற்சாகம் தலைதூக்குது. மக்கள் பிரதிநிதி என்பது ஒற்றைக் குரலா இல்லாம பல குரலா வரும்போது அதை ஒடுக்கணுக்கிற விசயங்களில் நீதிமன்ற உற்சாகம் தலை தூக்குது. அமெரிக்கா போன்ற இடங்கிளலும் அப்படித்தான் 1950களில் நடந்தது. இது பற்றி நிறைய தகவல் தொகுப்புகள் வந்திருக்கு. ஒரு உதாரணம். கறுப்பர்களுக்கும் வெள்ளையர் களுக்கும் சம உரிமைங்கிறது போராடி பெறப்படுது. இனிமே இரண்டு பேருமே முதல் வகுப்பு கோச்ல பிரயாணம் பண்ணலாம். ஆனா கறுப்பர்களுக்கு தனி முதல் வகுப்பு கோச் இணைக்கப்படுது. வெள்ளையர்களுக்கு தனி கோச். கோர்ட்டுக்குப் போனா ''நீ கேட்ட உரிமை கொடுத்தாச்சல்ல'' ன்னு நீதிமன்றம் சொல்லுது. ஓட்டல் ஸ்ரீலேகா இண்டர்நேஷனல் பதினஞ்சு வருசமா இங்கே இருக்கான். உள்ளே வந்த வெளிநாட்டு ஓட்டல்காரன் ஒருவன் தன்னோட குறியீடை ஸ்ரீலேகா பயன்படுத்துறதா வழக்குப் போட்டபோது வெளிநாட்டு ஓட்டலுக்குச் சாதகமாத்தான் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. என்னுடைய பார்வையில் மண்டலுக்கு அப்பபுறம்தான் நீதிமன்ற உற்சாகம் வருது. மண்டல் மூலம் பரவலா அதிகாரம் போகும்போது ''இல்லை கடைசியா நான்தான்'' அப்படீன்னு சொல்லக்கூடிய ஒரு வழி முறையா நீதிமன்ற உற்சாகம் பயன்படுது. நீதிமன்ற உற்சாகம் பற்றி புகழ்ச்சியா பிரச்சாரம் செய்யப்படும்போது நாம இந்த விசயங்களை நினைவுபடுத்திக் கொண்டே இருக்கணும்.

கண்ணன்: 'நீதித்துறை உற்சாகம்'ங்கிறது இந்தியாவிற்கு மட்டுமான ஒரு விசயமில்லை. கொஞ்ச நாள் முன்னாடி இத்தாலியில் 'மாஃபியா' விற்கு எதிரா 'நீதிமன்ற உற்சாகம்' பற்றிப் பேசப்பட்டது. அங்கே 'இன்வெஸ்டிகேஷன் ஜர்னலிசம்'ங்கிற மாதிரி 'இன்வெஸ்டிகேடிங் மாஜிஸ்டிரேட்' என்கிற பதம் கையாளப்பட்டது. ஒரு வழக்கை புலனாய்வு செய்கிறதே

நீதிபதிதான். அரசாங்கம் அவருக்கு உதவி செய்யணும். பிரான்சிலயும் பின்னாடி லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் இப்படி நடந்தது. அதனால் இது ஒண்ணும் புதுசு இலலை. நீதிபதிகள் புலனாய்வு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதல் என்கிற ரீதியிலும் இதைப் பார்க்கலாம்.

கோபால்: கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு அம்சம் என்னன்னா சனங்களுக்காக இப்படிச் செய்கிறேன்னு சொல்றவுங்க எல்லாமே சனங்களால தேர்ந்தேடுக்கப்பட்டவங்க இல்லை. ஆனா நீதிமன்றமும் அதிகாரவர்க்கமும் குற்றம் சாட்டுறது எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவங்களை அதாவது சனங்க மேல மீண்டும் பழியைத் திருப்றது. அரசியல் சட்டத்தின் புனிதத்துவத்தைக் காக்குற ஒரே இடமா தங்களை காட்டிக்கிறது. அதன் மூலமாக அதிகாரத்தை வசப்படுத்திக் கொள்வது.

வளர்மதி: பாராளுமன்றம், அதிகாரவர்க்கம், நீதிமன்றம் என்கிற அரசு கருவியின் மூன்று அங்கங்களுக்கு இடையேயான சமநிலைப் படுத்தும் முயற்சிகளில் ஒண்ணாவும் இதைப் பார்க்கலாம்.

கல்யாணி: பெரும்பான்மை இல்லாத பாராளுமன்றத்துக்குப் பின்னாடிதான் நீதிமன்ற உற்சாகம் வருதுன்னு சொன்னாங்க. ஆனா அதுக்கு முன்னாடியே...

ஸ்ரீதர்: அது ரொம்பக் குறைச்ச. பெரும்பான்மை இல்லாமப் போன பின்புதான் இது அதிகமாகுது. ஆட்சியமைக்க பாரதீய ஜனதாவைத்தான் முதலில் கூப்பிடணும்ங்கிற ஒரு கருத்தை நீதிபதியிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற தேர்தல் கமிஷனர் வரைக்கும் உருவாக்கிப் பரப்பத் தொடங்கினாங்களே!

ரஜனி: ஒரு வழக்கிறஞரா இருக்கறதனாலயோ என்னவோ என்னால நீதிமன்ற உற்சாகத்தை வரவேற்கத்தான் தோணுது. சசிகலா விசயத்திலயும் மாற்றதலயும் தமிழக அரசும் மக்களும் ஒரு வெறும் பார்வையாளரா இருந்த ஒரு கட்டத்தில நீதிமன்ற உற்சாகம் செயல்பட்டு 'பிளசன்ட் ஸ்டே' ஓட்டலை இடிக்கச் சொன்னது எல்லாம் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. பொதுக்கருத்து பற்றிப் பேசுனீங்க. பொதுக்கருத்திலயும் அடித்தட்டு மக்களுடைய பொதுக் கருத்துன்னு நாம பிரிச்சுப் பார்த்தா கொஞ்சம் மனித உரிமை நோக்குக்கு ஆதரவா இருக்கும்னு நினைக்கிறேன். ஒரு கணவன் மனைவியை போட்டு அடிச்சுகிட்டு இருந்தா அது அவுங்க 'பர்சனல்' விசயம்னு அடித்தட்டு மக்கள் விட்டுடறது இல்லை. 'என்னய்யா பொண்டாட்டியை போட்டு அடிக்கிறேன்னு' இயல்பா கேட்டுருவாங்க. சமீபத்தில ஓமனா புருசனை கண்ட துண்டமா வெட்டின கேசப் பத்தி பத்திரிகையில படிச்சப்போ எனக்குத் தெரிஞ்ச சாதாரண பெண்கள், 'புருசனை இத்தனை தடவை அந்தப் பொண்ணு

வெட்டுறான்னா, அவன் எவ்வளவு கொடுமை பண்ணி இருப்பான்'' என்னு பேசுனது எனக்கு ரொம்ப ஆச்சரியமா இருந்தது. கடைசியா, அதிகாரத்துவத்தைப் பற்றி எல்லாம் பேசுனீங்க. மனித உரிமை அமைப்புகளே எவ்வளவு அதிகாரத்துவத் தன்மைகளோட இயங்குதுங்கிறதைப் பத்தியும் நாம பேசியாகணும்.

கலாவதி: காலையில இங்கே பேசினதை வச்சுப் பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரு சந்தேகம். நடுவுநிலைமைன்னு எதுவுமே இல்லைங்கிற கருத்தை நாம எல்லோருமே சரியா உள்வாங்கி இருக்கோமா? மனித உரிமைகள் உட்பட எதுவுமே சார்புகளுக்கு அப்பாற்பட்டது இல்லை.

கண்ணன்: நீதிமன்ற உற்சாகத்திற்குப் பின்னணியா இருக்கிற கோட்பாடு என்னன்னா ''சுற்றுப் புறச் சூழல் தூய்மை, பொதுவாழ்வில் நேர்மை'' அவ்வளவுதான். இந்த இரண்டுமே அவ்வளவு வெளிப்படையானதுதானா? இது இன்றைய ஆதிக்கக் கருத்தியலின் ஒரு அங்கமில்லையா? இதை நாம எப்படிப் பார்க்கப் போகிறோம்?

கல்யாணி: யாருமே தட்டி கேட்க முடியாதுங்கிற நிலைமையும் ரொம்ப நம்பிக்கையின்மையை ஏற்படுத்திடும் இல்லையா?

ஸ்ரீதர்: வெளிப்படையா நடக்கிற தப்புகள்ங்கிற விசயத்திலதான் நீதிமன்றம் உற்சாகம் காட்டுது. வளர்ப்பு மகன் திருமணத்தில ரொம்ப வெளிப்படையா ஆன பின்பு அதுவும் கடைசியாத்தான் தலையிட்டது. ஆனால் 69 சத இடஒதுக்கீடு விசயத்தில உடனடியா தீர்ப்பு வந்துடுது.

கல்யாணி: நீதிமன்ற உற்சாகத்தை ஒரே மாதிரியாப் பார்க்க வேண்டியது இல்லை. நல்ல தீர்ப்பு வரும் வாய்ப்பும் இருக்கு, அப்ப வரவேற்கிறோம். எதிரா வரும்போது நாம எதிர்க்கணும். அந்தக் கடமையும் நமக்கு இருக்கு. சீனிவாசன் போன்ற நீதிபதிகள் சிவில் வழக்குகளில் ரொம்ப நல்ல தீர்ப்பு வழங்குறாங்க. அதே ஆட்கள் கிரிமினல் வழக்குகளில் மனித உரிமைகளுக்கு எதிரா தீர்ப்பு வழங்குறாங்க. மிஸ்ரா போன்றவர்கள் மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளில் ரொம்ப நல்ல தீர்ப்புகள் வழங்குறாங்க. இதை எல்லாம் பிரிச்சுத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கு.

ரவிக்குமார்: மனித உரிமைப் பிரச்சினைகளில் சாதகமான தீர்ப்பு பெறுவது என்பது வெளியிலிருந்து நாம கொடுக்கிற அழுத்தத்தைப் பொருத்தது. உத்தரகாண்ட் பிரச்சினை மாதிரி வாச்சாத்தி பிரச்சினை தேசிய அளவில் போகலை. அதற்கான அழுத்தம் வரலை. லக்குபாய் பதக் கேஸ்ல தீர்ப்புகள் வருதுன்னா பின்னாடி இருந்து பாரதீய ஜனதா அழுத்தம் கொடுக்கிறான். அப்புறம் ரஜனி சொன்னாங்க 'பிளசன்ட் ஸ்டே' ஓட்டலை இடிக்கச் சொன்னது பார்வையாளரா

இருந்த மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்குதுன்னு. ஆனா மறுபடியும் மக்கள் பார்வையாளராத்தானே இருக்காங்க! அவுங்க பாத்திரத்தில எந்த மாற்றமும் வரலியே? அகமதியோட தீர்ப்பு ஒண்ணு: மற்ற மாநிலத்திற்கு ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவன் போனா அங்கே அவருக்கு இட ஒதுக்கீடு உண்டா இல்லியான்னா இல்லைங்கிறாரு. மற்ற மாநிலத்தில் போனா தீண்டாமை இல்லாமல் போயிடுதாம்! இதைப் பற்றி எல்லாம் எதிர்ப்புகள் இன்னும் நாம சரியாகக் கொடுக்கலை. அப்புறம் இந்த நீதிமன்ற உற்சாகத்தை அரசியல்வாதிகள் எதிர்க்கும்போது சொல்லும் காரணத்தையும் நாம கவனிக்கணும். நீதிமன்றம் தனது எல்லைகளை மீறி பேசுதுன்னு. இதை நாம ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? சில சந்தர்ப்பங்களில் நாமே எல்லைகளை மீறணும்னு கேட்க வேண்டி இருக்குமே?

கு. பழனிச்சாமி: மனித உரிமை அமைப்புகள் எத்தகைய சக்திகளின் ஆளுமையில் இருக்கின்றன என்பது ரொம்ப முக்கியம். பார்ப்பனர்கள், தன்னார்வக் குழுக்கள், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு மனித உரிமைகளைப் பேசுபவர்கள் கையில் போகும்போது ''தூய்மையான தேர்தல், ரவுடிகளை நீக்குதல்'' என்கிற மட்டத்திற்கு வெறும் தூய்மை வாதமா இழிந்து போகக் கூடிய ஆபத்து இருக்கு. மனித உரிமைகள் என்கிற அளவில்தான் நாம பேசணும். வெறும் சிவில் உரிமைகள்ங்கிறதை மத்தியதர வர்க்கமும் தன்னார்வக் குழுக்களுமே பேசிடும். நீதிமன்ற உற்சாகத்துடைய இன்னொரு பக்கம் ஆபத்தானது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களை விசாரணைக்கு முன்பே குற்றவாளின்னு அறிவிச்சு ஜாமீன் உரிமைகளைக் கூட மறுக்கும் நிலையை நாம ஏற்க இயலாது, நீதிமன்ற உற்சாகத்தைப் போலவே பத்திரிகை உற்சாகத்தையும் Media Activism நாம விமர்சனமாக பார்க்கணும். வழக்குக்கு முன்னாடியே பத்திரிகைகள் தீர்ப்பை வழங்கி விடுகின்றன. வீரப்பன் வழக்கிலும் திருவனந்தபுரம் ISRO வழக்கிலும் அப்படித்தான் நடந்தது. மாலத்தீவு பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு இவர்கள் என்ன பதில் சொல்வாங்க? மனிதாபிமானம் அறநெறி என்பதெல்லாம் தத்துவார்த்த தளத்தில் இன்று கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே மனித உரிமைகளையோ இல்லை தலித் அரசியல் உட்பட புரட்சிகர அரசியலையோ இனிமே மனிதாபிமானம், அறநெறிங்கிற அடிப்படையில் கொண்டு செல்ல இயலாது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கே நீதி வழங்கும் அதிகாரம் என்ற கருத்தாக்கம் தலித்துகளுக்காக நீதி, பெண்களுக்கான நீதி, இசுலாமியர்களுக்கான நீதி, லும்பன்கள், அனார்கிஸ்டுகளுக்கான நீதி என்ற அளவில் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும்.

விஜி: சிவில் சமூகமே பாசிசமா போயிட்டுன்னு மார்க்ஸ் தொடக்க உரையில் குறிப்பிட்டார். அப்படியானால் 'மக்கள்நீதிமன்றம்' என்கிற கருத்தாக்கம் இங்கே பொருத்தமா இருக்குமா? சாதீயச் சமூகத்தில மக்கள் நீதிமன்றம்ங்கிறது சாதீய மன்றமா மாறாதா?

கண்ணன்: தேர்தல் மூலமான சனநாயக அரசுகள் எல்லாவற்றிலுமே மக்கள் என்பவர்கள் 'பார்வையாளர்களாக' அல்லது நுகர்பொருள் கலாச்சாரத்தின் மூலம் 'நுகர்வோர்களாக' அல்லது சட்டத்தின் மூலம் 'குடிமக்களாக' மட்டுமே வைத்திருக்கும். பங்கேற்பவர்களாக நமது பாத்திரம் மாற வேணும்னா இந்த மூன்று நிலைகளில் ஏதாவது ஒன்றை உடைச்சாகணும்.

வளர்மதி: நீதிமன்ற உற்சாகம்ங்கிற விசயத்தை வெறுமனே நீதிபதிகளின் தனிப்பட்ட குணாம்சமா பார்க்கிறது எளிமைப் படுத்துறதா முடியும். நான் முன்பு சொன்ன மாதிரி அரசின் மூன்று அங்கங்களுக்கிடையேயான முரண்பாடுகள், சமன்படுத்தல்கள் checks and balances என்கிற மட்டத்தில் புரிந்து கொள்வதுதான் பங்கேற்பாளனாக நாம் பங்குபெறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும்.

கல்யாணி: மனித உரிமை அமைப்புகள் எல்லாருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி கிடைக்கிறதுக்காகவும் போராடணும். அப்புறம் பார்வையாளரா வச்சிருக்கிறதுங்கிற கருத்துல ஒரு பிரச்சினை இருக்கு. நீங்க பங்கேற்கத் தொடங்கிறது வரைக்கும் உலகத்துல எல்லோருமே சும்மா உட்கார்தந்திருக்கணும் ங்கிறீங்களா?

ரவிக்குமார்: நான் அப்படிச் சொல்லலை. நீதிமன்றச் செயல்பாடே போதும்னு நாம திருப்திப் பட்டுடக் கூடாதுங்கறதுதான்.

அ.மா: பொது சிவில் சட்டம், தேசிய மனித உரிமை ஆணையம் இது பற்றி எல்லாம் கொஞ்சம் கருத்துக்கள் சொல்லலாமே? எல்லோருக்கும் பொதுவான சட்டம் என்பது சரியான கருத்துத்தானே என்று சி.பி.எம் போன்ற கட்சிகள் சொல்லுது. பெண்ணிய நோக்கில் இந்தக் கருத்துக்கு வலு சேர்க்க முயல்வதை எப்படிப் பார்க்கலாம்?

கோபால்: எல்லோருக்கும் பொதுன்னு பாக்கிறதைக் காட்டிலும் எல்லாச் சட்டங்களுமே அது இந்துச் சட்டமானாலும், முகமதியச் சட்டமானாலும் பெண்களுக்கு எதிரா இருக்கு. பெண் உரிமைகளின் நோக்கில் இந்த எல்லாத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதுங்கிறதுதான் சரியா இருக்கும்.

ஸ்ரீதர்: தனித் தனியாத்தான் இந்தப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கணும். பொதுவா இருப்பதெல்லாம் சரின்னா அப்புறம் அமெரிக்காக்காரன் உலகளாவிய பொதுச்சட்டம் பத்திப் பேசுனா அதையும் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகனும்! என்னுடைய திருமணத்தை நான் இந்துச் சட்டம் அல்லது முகமதியச் சட்டம்னு ஏதாவது ஒண்ணு மூலமா பண்ணினேனா அது மூலமாத்தான் திருமண விடுதலையும் எனக்கும்

கிடைக்கணும். அதுக்குள்ள நீ ஏன் வந்து மூக்கை நீட்டுறே?

சம்பந்தம்: பாரதீய ஜனதா இதை ஏன் வலியுறுத்துறான்னு பார்த்தாலே போதும். இது யாருக்கு எதிரா பேசப்படுதுன்னு விளங்கும்.

பழனிசாமி: அந்தந்த சட்டத்தை எதிர்த்து அதற்குள் உள்ள பெண்கள் போராடுவது அதற்கு நாம வெளியிலிருந்து ஆதரவு கொடுப்பதுங்கிறதுதான் சரியா இருக்கும்.

வளர்மதி: பொதுச்சட்டம் என்பது ஒரு மேற்கத்திய கருத்தாக்கம். அங்கே பொதுப்புலம், தனிப்புலம் என்பதெல்லாம் தெளிவா வரையறுக்கப்பட்டிருக்கு. இங்கே அப்படி இல்லை. தனிப்புலத்துக்கான சில விசயங்கள் பொதுப்புலத்துல ஆதிக்கம் செலுத்தறதுங்குறதும், பொதுவான பொதுப்புலம் ஒண்ணு உருவாகாத சூழலில் வெவ்வேறு பொதுப்புலங்களின் விதிமுறை இன்னொன்றின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முயல்வதையும் நாம எப்படி ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

அ.மார்க்ஸ்: உண்மைதான். இங்கே பொதுப்புலமும் தனிப்புலமுமே குழம்பிக் கிடக்குது. ரொம்பவும் பலதரப்பட்ட வழமைகள், மரபுகள் நிறைந்த கலாச்சாரம் நம்முடையது. இந்தச் சூழலில் நாம் பன்மைத்துவத்தைத்தான் வலியுறுத்த முடியுமே தவிர பொதுச்சட்டம் என்கிற பெயரில ஒற்றைச் சட்டத்தை- ஏதேனும் ஒரு குழுவுக்கான சட்டத்தை - ஒட்டுமொத்தமான சமூகத்து மேல் திணிப்பதை நாம ஏற்க முடியாது. இந்துச் சட்டம் என்று பொதுமைப் படுத்துவதிலேயே பிரச்சினை இருக்கு. இங்கும் சட்டம் தொகுக்கப்படும் போது பஞ்சாப் பகுதியைச் சேர்ந்த பார்ப்பனர்களின் வழமைகள் தான் இந்தியா பூராவிலுமுள்ள இந்துக்களின் சட்டமாக ஆக்கப்பட்டது. இதனால் பெண்களின் விவாகரத்து உரிமைகள் முடக்கப்பட்டன. ஆனால் இப்ப எங்க ஊர் பக்கமுள்ள கள்ளர் சமூகத்தினர் மத்தியில் 'அறுத்துக் கட்டுதல்' ரொம்பவும் சாதாரண விசயம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்துச் சட்டத்தின்படி அந்த உரிமைகள் எங்களூர் கள்ளர் சமூகப் பெண்களுக்கும் மறுக்கப்படுவதை நாம எப்படிச் சரின்னு சொல்ல முடியும்? இந்தப் பொதுச்சட்டம் என்பதை கொஞ்சம் விரிவுபடுத்திப் பார்த்தா பொது மொழி, பொது கலாச்சாரம்... எல்லாத்துக்கும் இது பொருந்தும். பல கூறுகள் உள்ள ஒரு சமூகத்தில் பொதுன்னு வரும்போது எதைப் பொதுவாய் வைப்பது, அதற்கு என்ன அளவுகோல்..?

வீ.அரசு: பாரதீய ஜனதாகாரன் பேசறான்கிறதுக்காக முஸ்லீம் ஆண் 'தலக்' சொல்லி விவாகரத்து பண்றதை நாம ஏத்துக்கலாமா?

கலாவதி: இதை ஒரு பெண்கள் பிரச்சினையாவும்

பார்க்கணும். பெண்கள் மத்தியில் ஆணாதிக்கக் கருத்துக்களே சரி என்கிற எண்ணம் பதிக்கப்பட்டிருக்கு. இப்ப அவுங்க மத்தியில போய் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் மீண்டும் பொதுசிவில் சட்டம் போன்ற பிச்சினைகளில் மாட்டிக் கொள்ளுவோமா என்கிற அச்சம் ஏற்படுது.

பழனிச்சாமி: பாரதீய ஜனதாக் காரன்களுக்கு முஸ்லீம் பெண்கள் மேல அக்கறை இருப்பதாகவும் நாம இதைப் பார்க்க முடியாது. கலவரங்கள்ல முஸ்லீம் பெண்களை நிர்வாணமா ஒடவிட்டு 'வீடியோ' எடுத்துக் காட்டியவன் அவன்.

அழகரசன்: பொதுக்கருத்து, புரட்சிகரக் கருத்துன்னெல்லாம் பொத்தாம் பொதுவாய்ச் சொல்ல முடியாது. யார் வாயிலிருந்து வருதுங்கிறது முக்கியம். நான் காலையில் சொன்ன மாதிரி பொதுக் கருத்துக்குள்ள நம்ம கருத்தை எப்படியும் கொண்டு போய் திணிக்கிறது அப்படீங்கிற விசயங்களில் நாம கவனத்தைச் செலுத்தணும். நாம communicate பண்றதுதான் முக்கியம்.

கோபால்: விஜி கேட்டாங்க: பாசிசச் சமூகத்தில் மக்கள் நீதிமன்றம் சாத்தியமான்னு. மக்கள் நீதி மன்றம்னா அதுவும் ஏதோ ஒரு நிறுவனம்தான் என்கிற புரிதலிலிருந்து இந்தக் கேள்வி எழுது. மாவோவுடைய வழிகாட்டலில் உருவான மக்கள் நீதிமன்றங்கள் அப்படிப்பட்ட நிரந்தரமான நிறுவனங்கள் இல்லை.

அ.மா: மக்கள் நீதிமன்றங்கள் பற்றி மாவோயிஸ்டுகளுக்கும் பூக்கோவுக்கும் நடந்த ஒரு உரையாடலை நிறப்பிரிகையில படிச்சிருப்பீங்க. அவர் சொல்றார் மாவோயிஸ்டுகளோட மக்கள் நீதிமன்றமும் நிலவுகிற நீதிமன்ற மாதிரியிலதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கு. அதே அதிகார வடிவத்திலதான் கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கு என்கிறார்.

கோபால்: மாவோ காலத்திய மக்கள் நீதிமன்றங்களை அப்படிச் சொல்ல முடியாது.

அ.மா: அப்படியே வைத்துக் கொண்டாலும் நமது சாதீயச் சமூகத்துக்கு அது பொருந்துமாங்கிறதுதான் விஜி கேட்ட கேள்வி. விஜயா பிரச்சினை தொடர்பா அத்தியூர் கிராமத்துக்குள்ள கல்யாணி மறுபடியும் நுழைந்தால் அவரை அடிப்பதுன்னு அங்குள்ள ஆதிக்க சாதியினர் முடிவெடுத்துள்ளதைப் பற்றி சாப்பிடும்போது கல்யாணி சொன்னார். இதை மக்கள் தீர்ப்புன்னு நாம ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா...என்பதுதான் கேள்வி.

கோபால்: இப்ப இருக்கிற நிறுவன வடிவங்களிலேயே சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து பயன்படுத்த முடியும்னா மக்கள் பங்கேற்புள்ள ஒரு வடிவம் நிச்சயமா நல்லாத்தான் இருக்க முடியும். மக்கள் மீதே நம்பிக்கை இல்லாமல் போறது சரியில்லை.

ஸ்ரீதர்: மக்கள் நீதிமன்றம் என்கிறபோது யார் 'மக்கள்'? என்கிற கேள்வி முக்கியமானது. பழைய பஞ்சாயத்து முறையைக் காட்டிலும் இப்ப இருக்கிற முறை எவ்வளவோ பரவாயில்லைன்னு தலித் மக்கள் சொல்றாங்களே!

அ.மா: பஞ்சாயத்துன்னு சொல்லும்போது தலித் மக்களுக்குள்ள நடைபெறுகிற பஞ்சாயத்து வேற. தலித் மக்களுக்கும் பிற சாதியினருக்குமான பிரச்சினைகள்ல உருவாக்கப்படுற பஞ்சாயத்து வேற. எல்லாத்தையும் பிரிச்சுப் பார்க்கணும். ...அப்ப விவாதத்தை நாம முடிச்சுக்கலாமா?

வீ. அரசு: மனித உரிமைகள் தொடர்பான நடைமுறைகள் பற்றிப் பேசிய அளவுக்கு மனித நேயம், மனிதம்..முதலான தத்துவார்த்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசாதது ஒரு குறை.

தொகுப்புரை

அ.மார்க்ஸ்: காலையிலிருந்து நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தில நாம எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் விவாதிக்கவில்லை என்றாலும் பல முக்கியமான பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி விவாதிச்சிருக்கோம். எல்லாத்திலயும் ஒருமித்த கருத்தை வலிந்து உருவாக்குவது நமது நோக்கமில்லை என்றாலும் பல அம்சங்களில் நம்மிடையே கருத்தொருமிப்பும் உள்ளது. மனித உரிமைகளா, சிவில் உரிமைகளா, பொதுவான மனித உரிமைகள் என்று எதுவும் உண்டா இல்லையா என்பது குறித்து நீண்ட விவாதம் காலையில் நடை பெற்றது. சிவில் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது முக்கியம் என்ற போதிலும் அதற்குள் குறுக்கிக் கொள்ளாமல் அகன்ற மனித உரிமைகளை மனதில் வைத்துப் போராடணும் என்கிற கருத்து இங்கே வலியுறுத்தப்பட்டது. மனித உரிமைகளை கருத்துருவமாய் (abstract) பார்க்காமல் சூழல், இடம் ஆகியவற்றில் பொருத்தி ரொம்பவும் தூலமாப் [concrete] பார்க்கணும் என்கிற கருத்து இங்கே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. எல்லாக் காலங்களுக்கும் எல்லாச் சூழலுக்குமான மனித உரிமைகள் சாத்தியமில்லை என்கிற கருத்தைத் தோழர் கல்யாணி ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சில மனித உரிமைகளை நாம் அப்படியும் பார்த்தாக வேண்டும் என்றார் அவர். சாதாரண மனிதனுடைய பொதுக் கருத்துக்கு இயைபுடையதாய் நமது நடவடிக்கைகள் அமைவது அவசியம் என்கிற கருத்தையும் கல்யாணி வலியுறுத்தினார். கோட்பாட்டு ரீதியாய் நாம என்ன பேசினாலும் நடைமுறை அளவில் நமது செயல்பாடுகள் வெற்றியடைய இது அவசியம் என்றார். அமைப்புகள் பற்றி அவரது அனுபவம் சார்ந்த கருத்துக்கள் நமக்கு மிகவும் பயனுடையதாய் இருந்தன. உண்மை அறிதல் அதனை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தல் என்கிற அளவில் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் தொடர்ந்து நீதி கிடைக்கும் வரை,

குற்றவாளி தண்டிக்கப்படும் வரை நாம் போராடுதல் அவசியம். பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நோக்கில் பிச்சினைகளை அணுகுதல், அந்த நோக்கில் நமது செயலாளிகளைப் பயிற்றுவித்தல், புகார்கள் எழுதும்போது மிகைப்படுத்தாமல் உண்மையைச் சரியாக எழுதுதல், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்ளுதல் முதலியன அவர் கருத்துக்களின் முக்கிய அம்சங்கள்.

மதியம் நடைபெற்ற விவாதத்தில் நீதிமன்ற உற்சாகம் பற்றி ஆழமான கருத்துக்கள் பேசப்பட்டன. மண்டல் அல்லது தடா சட்டம் முதலியவற்றில் உற்சாகம் காட்டாத நீதிமன்றங்கள் ''சுற்றுச் சூழல் தூய்மை, பொது வாழ்வில் நேர்மை'' என்கிற அளவுகோலோடு நிறுத்திக் கொள்வதை கண்ணனும் ஸ்ரீதரும் பழனிசாமியும் வலியுறுத்தினாங்க. மக்களைப் பார்வையாளராகவே வைத்துவிடும் ஆபத்து பற்றி ரவிக்குமார் சுட்டிக் காட்டினார். சில அம்சங்களில் நீதிமன்ற உற்சாகமும் வரவேற்கத்தக்கதாக உள்ளது என ரஜனியும் கல்யாணியும் குறிப்பிட்டனர். பொதுசிவல் உரிமைகள் சட்டம்பற்றிய விவாதத்தில், தனித்தனியே ஒவ்வொரு சட்டத்திற்குள்ளும் உள்ள பெண் உரிமைகளுக்கு எதிரான விசயங்களை எதிர்ப்பதுதான் சரியாக இருக்குமேயொழிய பொதுச்சட்டம் என்கிற பெயரில் எந்த ஒரு மனிதக் குழுவிற்குமான தனிச் சட்டத்தை மற்றவர்களின் மீது பொதுச் சட்டமாகத் திணிக்கப்படக் கூடாது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். இங்கே பொதுப்புலமும் தனிப்புலமும் குழம்பிக் கிடப்பதை வளர்மதி சுட்டிக் காட்டினார். நமது சாதீயச் சமூகத்தில் 'மக்கள் நீதி மன்றம்' என்கிற கருத்தாக்கத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது, மக்கள் என்றால் யார் என்கிற கேள்வி முக்கியமானது என்கிற கருத்தும் இங்கே உருவானது. பல முக்கிய நடைமுறைகள் தொடர்பாக பிச்சினைகள் இங்கே பேசப்பட்டாலும் மனிதநேயம், மனித உரிமைகள் குறித்த தத்துவார்த்தப் பின்புலங்கள் விவாதிக்கப்படாததன் குறையை அரச சுட்டிகாட்டியது ஏற்புடையதுதான். தொடர்ந்து நிறப்பிரிகையில் இந்தப் பிரச்சினைகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வோம். பல முக்கிய பிரச்சினைகளில் தெளிவு பெற கண்ணன், ஸ்ரீதர், கல்யாணி முதலானோரது கருத்துக்கள் பெரிதும் உதவின எல்லலோருக்கும் எங்கள் நன்றிகள்.

(விவாதம் முடியும்போது மாலை மணி 6)

தொகுப்பு: நிறப்பிரிகை

தென் மாவட்ட சாதிமோதல்கள் சமூக அக்கறையுள்ள அனைவரும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினையாக இன்று தமிழகத்தில் எழுந்துள்ளது. விரிவான பத்திரிகைச் செய்திகள், அரசியல் கட்சிகளின் அறிக்கைகள், சிந்தனையாளர்களின் கட்டுரைகள், உண்மை அறியும் குழுக்களின் அறிக்கைகள் என நம்முன் ஏராளமான ஆவணங்கள். உங்கள் கையிலுள்ள இந்த இதழ் 'நிறப்பிரிகை' யிலும் இது குறித்த இரண்டு கட்டுரைகள் உள்ளன. இதற்கு முந்திய இதழ்களிலும் சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பான பல கட்டுரைகள், கள ஆய்வுகள் வந்துள்ளன. சாதி ஒழிப்பு குறித்த கூட்டு விவாதமொன்றும் வெளிவந்துள்ளது.

சாதி குறித்து விவாதிப்பதற்கு ஏராளமான புள்ளிகள் உள்ளன. ஒரு கூட்டு விவாதத்தில் எல்லாவற்றையும் பேசிவிடுவது சாத்தியமில்லை. இந்தக் கூட்டு விவாதத்தில் சமீபத்திய சாதி மோதல்கள், தலித்கள் மீதான தாக்குதல்கள் இவற்றை ஒட்டிய புள்ளிகளை மட்டும் விவாதத்தில் எடுத்துக் கொள்வோம். விவாதத்திற்குரிய புள்ளிகளாக நண்பர்களின் (எம்.எஸ்.எஸ். பாண்டியன், அ. மார்க்ஸ், வீ. அரசு, எஸ். ஆனந்தி, ராஜன்குறை, வளர்மதி, பொ. வேல்சாமி) ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் கீழக்கண்டவாறு தொகுக்கப்படுகின்றன. இவற்றைத் தாண்டியும் சாதி மோதல்களுடன் தொடர்புடைய இதர முக்கியமான புள்ளிகளாக கருதும் எந்தப் பிரச்சினை குறித்தும் தோழர்கள் கருத்துக்களை முன் வைக்கத் தடை ஏதுமில்லை.

விவாதப் புள்ளிகள்

❖ சமீபத்திய சாதி மோதல்கள் பழைய மோதல்களிலிருந்து வித்தியாசப் படுகின்றனவா? அப்படியானால் வித்தியாசப்படும் முக்கியமான அம்சங்கள் யாவை?

❖ பள்ளர்களின் (தேவேந்திரர்கள்) வாழைத் தோப்புகள், தென்னந்தோப்புகள் பெருமளவு அழிவுக்குள்ளாக்கப்பட்டதன் பொருள் என்ன? தேவேந்திரர்கள் பொருளியல் அடிப்படையில் சமீபத்தில் முன்னேறியுள்ளதனால் சமூகக் கட்டமைப்பில் ஏற்படும் குலைவுதான் மோதல்களுக்குக் காரணம் என்கிற கருத்து சரிதானா?

❖ தேவர்கள் மத்தியிலும் இழப்புகள் சம அளவில் உள்ளன என்கிற கூற்றில் ஏதேனும் உண்மையுண்டா?

❖ தேவேந்திரர்களுக்கும் - தேவர்களுக்குமான இந்த மோதலில் இதர ஆதிக்க சாதியினர், மற்றும் இதர தலித் பிரிவுகள் ஆகியவர்களின் பங்கு எத்தன்மையானது?

❖ தன்னார்வக் குழுக்கள் தலித் பிரச்சினையில்

காட்டிவரும் அக்கறையை நாம் எப்படி மதிப்பிடுவது? சமீபத்திய சாதி மோதல்களுக்குத் தன்னார்வக் குழுக்களும் அரசின் உளவுத் துறையும்தான் காரணம் என்கிற கருத்து எந்த அளவிற்குச் சரியானது? பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் அதில் தலித்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு இவைதான் மோதலுக்குக் காரணம் என்பது சரியா?

* சாதிய ரீதியான அணிதிரட்டல்கள் (Mobilisation) எப்படி மேற்கொள்ளப் படுகின்றன? எத்தகைய சொல்லாடல்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றன? சாதி மோதல்கள் நடைபெறும் களங்கள் தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டு உள்ளன என்கிற கூற்று உண்மையா?

* தலித்கள் தனித்துவமான அடையாளங்களுடன் இணைவது என்பதை நாம் எப்படிப் பார்க்கிறோம்? எண்ணற்ற தலித் அமைப்புகள் ஆங்காங்கு உருவாவதென்பதை மாற்றுப் பொதுப் புலங்களுக்கான (Alternative Public Spheres) தேடல்களின் விளைவு எனலாமா?

* இதர மைய நீரோட்ட அரசியல் கட்சிகளின் கீழ் தலித்கள் அணிதிரண்டதற்கும் இன்று தனித்துவமான அடையாளங்களுடன் அணி திரள்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசங்கள் எத்தன்மையானவை? எத்தகைய கூடுதலான சுதந்திரங்களை தலித் தலைவர்கள் இதன் மூலம்பெறுகின்றனர்.

* தலித் மக்களை ஒருங்கிணைப்பதில், அணிதிரட்டுவதில் திராவிடக் கட்சிகள், பொதுவுடைமைக் கட்சிகள், தமிழ்த் தேசியக் கட்சிகள் காட்டிய அலட்சியத்தின் விளைவாக சாதி மோதல்களைக் கருத இடமுண்டா?

* சாதி மோதல்களில் பெண்களின் பங்கு / பாதிப்புகளை எப்படி மதிப்பிடுவது?

* தலித்கள் தனியாகக் குடியமர்த்தப்படுதல் (Seperate Settlement) அவர்களில் பாதுகாப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்கிற கோரிக்கை சரியானதா?

* தலித் ஆதரவாளர்கள் என்பதற்கான குறைந்த பட்ச நிபந்தனைகள் யாவை? தலித் விடுதலை, தலித் அரசியலை ஏற்றுக் கொள்ளும் இதர சாதிகளைச் சேர்ந்த சனநாயக சக்திகளின் உடனடிப் பணி என்னவாக இருக்க முடியும்?

* சமீபத்திய மோதல்கள் பற்றிய பத்திரிகைகள் / வெகுசன ஊடகங்கள் / அரசியல் கட்சிகளின் பார்வைகளை நாம் எப்படி மதிப்பிடுவது?

* சமீபத்திய மோதல்களில் அரசு / காவல்துறை ஆகியவற்றின் பங்கை நாம் எப்படி மதிப்பிடுவது?